

El problema agrari

II

Tenim dit que de no tenir en compte les migrades possibilitats econòmiques amb que avui pot comptar l'Estat, no ens plauria pas el projecte de reforma agrària que suara es discuteix al Parlament.

I diem que no ens plauria, perquè tenim la ferma convicció que, aquesta, no respon, de bon tros, a les il·lusions que els nostres camperols havien posat a la nova estructuració agrària.

No és pas que ens sentim maximalistes, ni tampoc que pretenem recórrer a teories utòpiques que poguessin portar possibles i greus conseqüències a l'economia dels pobles ibèrics.

Volem simplement anar a la conquesta de la pacificació agrària, imposant una veritable democràcia camperola per a que harmonitzi, el més humanament possible, la causa de la germanor agrària.

Els homes de la República, deuen fer tot quant sigui necessari, per tal que no s'esvaeixi la confiança que la gent del camp hi tenen posada. Deu acabar-se, d'una vegada i per sempre, la vergonya social que representa aquest feudalisme agrari, que no permet es desenvolupi com cal una de les millors fonts de la nostra economia.

Es per això que hem vist amb certa pena, les manifestacions d'un ex-ministre, segons el qual, la reforma agrària ha de sofrir essencials modificacions, puix, diu que la seva minoria s'oposarà a tot quant porti senyal de collectivisme agrari.

Abans de la República, la voluntat del poble no es cotitzava en el més mínim. Avui, però, ha de valoritzar-se degudament, puix que el representant del poble que no senti la responsabilitat immensa que cau damunt seu, si no es fa ressò de les inquietuds que senten aquells qui varen elegir-lo, fracassarà sol·lorsament.

Malauradament, però, no tota l'Ibèria és Catalunya. No ens ha-rem pas d'enganyar. Hi han indrets on el servilisme feudal impera, encara. La falta de cultura, i l'ambient que els rodeja, ha fet que no s'hagi encés, encara, en llurs pits una guspira que inflami l'ànima en rebeldia.

Fixeu-vos, si us plau, en un fet paradoxal, que corrobora el que comentem.

Tota la barreja absurda i pintoresca que s'aplega al Parlament sota el nom de Minoria Agrària, i que està formada per genteta monàrquica i ultra-reaccionària, ha estat elegida en les províncies, on hi ha enclavats els pobles de senyoriu i els grans latifundis.

Naturalment que aquests "filantrops" de l'agrariisme ibèric no defensaran jamai les inquietuds de llurs electors, per la senzill raó que els tenen esclavitzats. Són els quatre milions de camperols que se'ls domina perquè no tenen ni un pam de terra.

Es per això que demanem que la Reforma Agrària reivindiqui, en sentit humà aquesta pobra gent camperola, per tal que s'esvaeixi la paràlisi cívica que vénen patint aquestes comarques d'Ibèria.

"Espanya" té d'extensió superficial cinquanta milions d'hectàrees de les quals tres quintes parts es troben sense cultivar. Representen, doncs, trenta milions d'hectàrees de terreny sense cultivar, i gairebé totalment acaparats pels latifundistes.

No és d'estranyar, per tant, que altres països europeus, amb pitjors condicions que el nostre ens importin un formidable contingent de productes de la terra, amb la consegüent merma per a la nostra economia.

Vegi's, sinó, que en diu l'estadística oficial de l'any passat: Blat importat per valor de 112 milions de pessetes; patates, per 13 milions, diversos llegums, per 18 milions, ous per 85 milions, etc.

Es una monstruositat que els nostres diners se'n vagin a enriquir altres països, mentres aquí el terreny cultivable, es dedica a la cria

MANIFESTACIONS DE LLUHI

El diputat de l'Esquerra senyor Lluhi ha manifestat que no havia estat a Barcelona i que a la reunió celebrada a la Generalitat, no foren presos acords concrets.

Després digué que havia causat mala impressió a Catalunya la sessió parlamentària del passat dijous.

Un periodista preguntà al representant català si la seva minoria portaria al Parlament un esperit de transigència amb respecte a les esmenes presentades a l'article segon de l'Estatut.

—Nosaltres —afirmà Lluhi— no podem de cap manera acceptar l'esmena del senyor Rey Mora, i no l'acceptarem per considerar-la molt humiliant, i em fonamento en dir això, en el cas que un advocat castellà vagi a informar a Catalunya. El seu col·lega català parlarà en nom de la part contrària per cortesia i companyerisme també en castellà, però el que no es pot fer és obligar un lletrat català a emprar una altra llengua.

—Sembla que els radicals demanaran votació nominal per a l'aprovació de l'esmena a quest article— digué un periodista—, i en aquest cas, quina és la vostra impressió? —insistí l'informador.

—En el pitjor cas, l'única cosa que podria passar, és que caigués el

de bous de toreig, i a vedats per a esbarjo de tota la pol·lo-perància de sang blava.

I això passa, per major vergonya, en un país on hi ha quatre milions de camperols sense un pam de terra, i a la ratlla d'un milió d'obriers parats, degut a la gran crisi de treball.

Un altre dia, continuarem comentant algun detall, sobre aquesta interessant qüestió.

JOAN DE BLANCAFORT

Entorn de l'Estatut

Govern, i això és, segons sembla, el que alguns volen, però fins i tot en aquest cas, improbable, a judici meu, l'única conseqüència seria la caiguda del Govern, i això sembla que es va, però no tingueu cap dubte que l'Estatut sortirà, amb aquest Govern o amb un altre, encara que aquest sigui presidit pel senyor Lerroux.

Si governava el senyor Lerroux, desapareixerien, segurament, els obstacles que alguns dels seus amics oposen a l'Estatut.

Per altra part—afegí el senyor Lluhi—, jo crec que el pròxim dijous s'ha de requerir, per la representació catalana, el cap de la minoria radical, no el senyor Rey Mora, per tal que expressi la posició del seu grup respecte a l'esmena tan debatuda i causes que motiven el seu manteniment.

AZAÑA DIU QUE HI HAURA ESTATUT

El senyor Azaña ha parlat amb els periodistes. En primer lloc ho feu del seu viatge a Palma de Mallorca, i després, referint-se als rumors de crisi, digué:

—Jo estic disposat a lluitar contra la tuberculosi, contra els pistolers, contra la glosopeda, contra tot, menys contra l'estupidesa, perquè tots aquests comentaris són estúpids.

Després afegí, el president del Consell:

—No tingueu cap dubte que hi ha Estatut, i si es perdés molt de temps, el que no hi hauria serien vacances, i tot el que podria passar, és que es desglossi de l'Estatut la part de Finances, promulgant-se resta amb objecte que Catalunya tingués Estatut, i després el que faria seria votar una llei financiera.

El preu dels diaris

Aquests dies s'estan realitzant a Madrid actives gestions relacionades amb l'augment de preus dels diaris, a fi que aquest sigui obligatori per decret.

S'esperava que el decret de referència aparegués el dia 15 de l'actual, però per distintes dificultats no fou així i el retard ha causat justificades impaciències. Sembla, però, imminent la publicació del decret.

Joventut de Foment N. R.

Avui dijous, dia 25 de juny de 1932

Inauguració del local d'istiu

GRAN REVETLLA

16 BALLABLES

BALL DE LA COCA

Orquestra «The Merry Jazz», notablement augmentada